

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

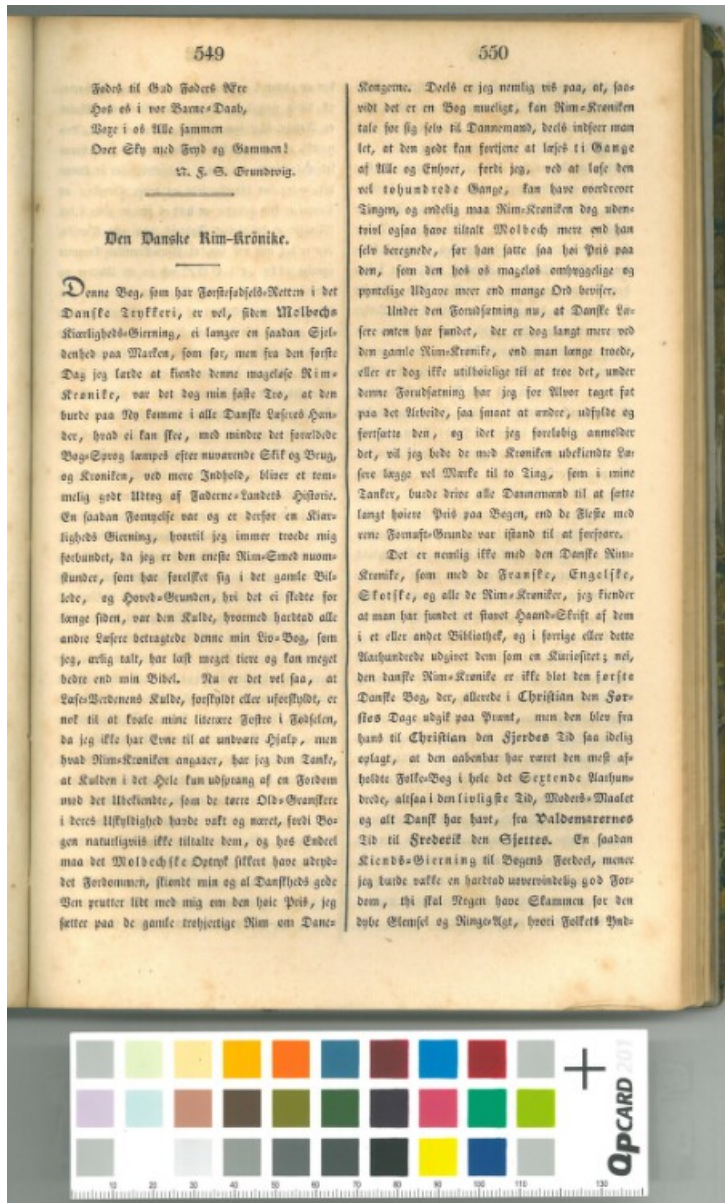
Titel: Udrag fra Den Danske Rim-Krönike

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 549. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1834_539-txt-shoot-idm119/facsimile.pdf (tilgået 18. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Hødt til Gud Hødt alle
 Høt ed i vor Børns-Dag,
 Byg i os alle sammen
 Døt Sky midt Byd og Sammen!
 N. F. S. Grundtvig.

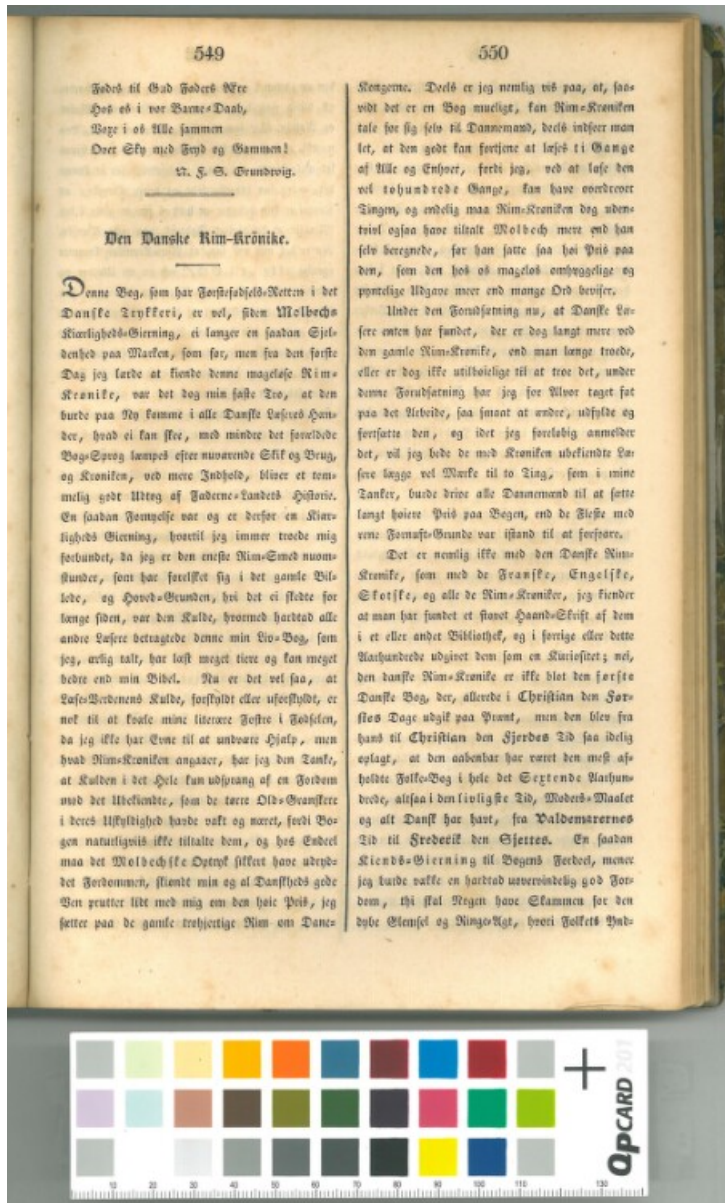
Den Danske Rim-Kronike.

Denne Bog, som har Jørgenfabjeld-Netten i det Danske Trykkeri, er vel, siden Melbechs Klædigheds-Giæring, ei længer en saadan Gjel- denhed paa Maalen, som før, men fra den første Dag jeg lærde at skrive denne mageløse Rim- Kronike, var det dog min søde Tro, at den turde paa sig komme i alle Danske Værelser. Hødt, hvad ei kan stee, med mindre det særde- lde Bog-Ævrigt kæmpes efter nuværende Skif og Veig, og Kroniken, ved mere Indhold, bliver et tem- melig godt Udsøg af Fæderne-Landets Historie. En saadan Fremgaaelse var og er derfor en Klæd- igheds-Giæring, hvortil jeg immer træde mig forundret, da jeg er den eneste Rim-Evner nu- værende, som har fæstet sig i det gamle Vids- kende, og Hoved-Grundten, hid det ei stede for længe siden, var den Kalde, hvormed hartred alle andre Værelse betragtede denne min Vio-Vog, som jeg, uslig talt, har løst meget flere og kan meget bedre end min Bibel. Na er det vel saa, at Læse-Verdenens Kalde, forstjælt eller usærligt, er net til at loote mine literære Fæst i Hødselen, da jeg ikke har Evne til at undvære Hjælp, men hvad Rim-Kroniken angaar, har jeg den Tanke, at Kalben i det Hele kan udsvang af en Fødem midt det Uværdige, som de tære Old-Gvænsere i deres Uværdighed havde øst og næret, seel Bo- gon naturligtvis ikke tilalte dem, og hos Eddel maas det Voldchfke Dyrsk stillet have udvæ- det Fødemmen, stænt min og al Dansheds gode Ven prutter lit med mig om den hele Pødt, jeg setter paa de gamle trehjertige Rim om Dan-

Skongeme. Dødt er jeg nemlig vis paa, at, saa- vidt det er en Bog mueligt, kan Rim-Kroniken tale for sig selv til Danneemand, dødt indfør man lit, at den godt kan fortjente at læst i Gange af alle og Enføer, fridt jeg, ved at løse den vel rolynd redde Gange, kan have vordtort Ringen, og endelig maas Rim-Kroniken dog uden- tvivl ogsaa have tilstalt Voldch mere end kan selv betegnede, for han fatte saa lei Pødt paa den, som den hos os mageløse omhyggelige og pøntlige Ulygane meer end mange Døt bevise.

Under den Fødsfærmig nu, at Danske Læ- sere enten har fundet, der er dog langt mere ved den gamle Rim-Kronike, end man længe troede, eller er dog ikke utilboeligt til at træ det, under denne Fødsfærmig har jeg for Alvor taget fat paa det Uværdige, som smat at endre, udvæde og forfætte den, og idet jeg forelselig anmelder det, vil jeg lode de med Kroniken uværdige Læ- sere lægge vel Merke til to Ting, som i mine Tanker, kunde drive alle Danneemand til at sette langt høiere Pødt paa Bogen, end de fleste med sine Fødsfæ-Grunde var istand til at forføre.

Det er nemlig ikke med den Danske Rim- Kronike, som med de Franske, Engelske, Skotske, og alle de Rim-Kroniker, jeg fiender at man har fundet et saant Haand-Skrift af dem i et eller andet Bibliotek, og i Sverige eller dette Rigslandede udvædet dem som en Kuriositet; nei, den danske Rim-Kronike er ikke blot den første Danske Bog, der, allerede i Christian den Før- stes Dage udgik paa Prænt, men den blev fra haand til Christian den Fjerdes Tid saa idelig oplagt, at den andenbar har været den mest af- holdte Høds-Vog i hele det Trettende Rigs- landede, altsaa i den tieliggste Tid, Møder-Maalet og alt Dansk har haat, fra Valdemarsernes Tid til Fredesell den Sjettes. En saadan Klæd- igheds-Giæring til Bogens Føds, mener jeg turde vakte en hartred uuværdelig god Fø- dem, thi Hal Regis have Elammen for den dybe Elæst og Ringvægt, hvortil Fødses Hæ-

Hødt til Gud Hødt alle
 Høt ed i vor Børns-Daab,
 Byg i os alle sammen
 Døt Sky midt Byd og Gommen!
 N. F. S. Grundtvig.

Den Danske Rim-Kronike.

Denne Bog, som har Jørgenfabjeld-Netten i det Danske Trykkeri, er vel, siden Melbechs Klærligheds-Giæring, ei længer en saadan Gjel- denked paa Maalen, som før, men fra den første Dag jeg lærde at skrive denne mageløse Rim- Kronike, var det dog min søde Tro, at den turde paa sig komme i alle Danske Værelser. Hødt, hvad ei kan stee, med mindre det særde- lde Dag-Øyeg kæmpes efter nuværende Skif og Veig, og Kroniken, ved mere Indheld, bliver et tem- melig godt Udsøg af Fæderne-Landets Historie. En saadan Fremgaaelse var og er derfor en Klærligheds-Giæring, hvortil jeg immer træde mig forundret, da jeg er den eneste Rim-Erved nuvæ- rendes, som har fæstet sig i det gamle Bils- lode, og Hoved-Grundten, hid det ei skede for længe siden, var den Kalde, hvormed hartred alle andre Værelse betragtede denne min Vio-Vog, som jeg, uslig talt, har løst meget flere og kan meget bedre end min Bivul. Na er det vel saa, at Læse-Verdens Kalde, forstjælt eller usærligt, er net til at loale mine literære Fæst i Høstelen, da jeg ikke har Evne til at undvære Hjælp, men hvad Rim-Kroniken angaar, har jeg den Tanke, at Kalben i det Hele kan udsvang af en Fødem midt det Uværlente, som de tære Old-Gæmstere i deres Uværlighed havde øst og næret, seel Bo- gon naturligtvis ikke tilalte dem, og hos Eddel maas det Voldchfke Øyestil sliet have udvæ- det Fødemmen, sliet min og al Dansteds gode Ven prutter lit med mig om den hie Poik, jeg setter paa de gamle trehjerte Rim om Dan-

Stengeme. Dødt er jeg nemlig vel paa, at, saa- vidt det er en Bog mueligt, kan Rim-Kroniken tale for sig selv til Dansemænd, dødt indfør man lit, at den godt kan fortjente at læst ti Gange af alle og Enføer, frid jeg, ved at løse den vel sølynd redde Gøng, kan have vordtort Ringen, og endelig maas Rim-Kroniken dog uden- tvivl ogsaa have tilstalt Voldch mere end kan selv betegnede, for han sette saa hei Pøis paa den, som den høs os mageløs omhyggelige og pøntlige Ulygøe meer end mange Døt bevise.

Under den Førdsetning nu, at Danske Læ- sere enten har fundet, der er dog langt mere ved den gamle Rim-Kronike, end man længe troede, eller er dog ikke utilholigt til at træ det, under denne Førdsetning har jeg for Alvor taget fat paa det Uvæide, som smat at endre, udvæide og ferfætte den, og idet jeg foreløbig anmelder det, vil jeg lode de med Kroniken uværlente Læ- sere lægge vel Merke til to Ting, som i mine Tanker, kunde drive alle Dansemænd til at sette langt høiere Pøis paa Bogen, end de Bøise med sine Førdset-Grunde var istand til at ferføre.

Det er nemlig ikke med den Danske Rim- Kronike, som med de Franske, Engelske, Skotske, og alle de Rim-Kroniker, jeg fiender at man har fundet et særøt Førdset-Skrift af dem i et eller andet Bibliotek, og i ferlige eller dette Aarhundrede udvæiet dem som en Kuriositet; nei, den danske Rim-Kronike er ikke blot den første Danske Bog, der, allerede i Christian den Før- stes Dage udvæit paa Prænt, men den blev fra hånd til Christian den Fjerdes Tid saa idelig oplagt, at den andenbar har været den mest af- holdte Høllø-Vog i hele det Tørtende Aarhun- dede, altsaa i den sieligtste Tid, Møder-Maalet og alt Dansk har høit, fra Valdemarsretnes Tid til Fædehell den Sjette. En saadan Klærligheds-Giæring til Bøgens Fødder, mener jeg turde valke en hartred uuværlentlig god Fø- dem, hi sal Regn have Elammen for den dybe Elæst og Ringøst, hvori Føllens Hæ-